

ΛΟΓΟΣ

Χριστομηνίου Κοινοχώρας

Συμμεχου Παλκεν

Συμμεχου Τη 1-10-1891

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΕΤΡΩΝ

Παλκεν

615
KO
93.915

615
KO
23215

ΛΟΓΟΣ

ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΟΥΣ ΚΟΝΤΟΓΟΥΡΗ

ΔΗΜΑΡΧΟΥ

*Ἐκφωνηθεὶς ἐνώπιον τῶν Πατρῶν δημοτῶν
ἐπὶ τῇ ἀναλήψει τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, κατὰ τὴν
1 Ὀκτωβρίου 1891.*

ΔΩΡΕΑ
ΣΩΤΗΡΙΟΥ ΓΚΟΛΦΙΝΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ Α. Β. ΠΑΣΧΑ

1891

ΛΟΓΟΣ
Α. ΚΟΝΤΟΓΟΥΡΗ
ΔΗΜΑΡΧΟΥ

ἀναλαμβάνοντος τὴν Ἀρχήν.

Συνημόται,

Ἄναλαμβάνων τὴν διοίκησιν τοῦ Δήμου ὀφείλω κατὰ πρῶτον λόγον ν' ἀναπολήσω εἰς τὴν μνήμην ὑμῶν ἐλείπον ὄν διαδέχομαι, καὶ νὰ διατρανώσω καὶ ἀπὸ τῆς θέσεως ταύτης τὰ συμπαθῆ αἰσθήματά μου καὶ τὴν ἀγαθὴν μνήμην μου, καὶ τὴν ἰδιάζουσαν ὑπόληψιν ἣν φέρω πρὸς τὴν οἰκογένειάν του.

Ἄφείλω κατὰ δεύτερον λόγον νὰ εὐχαριστήσω καὶ πάλιν τοὺς συνημώτας μου διὰ τὴν ὑψηλὴν τιμὴν καὶ τὴν ἐμπιστοσύνην, δι' ὧν μὲ περιέβαλον.

Ἐπέστη, φρονῶ, ἡ στιγμή τῆς καταπαύσεως τῶν λόγων καὶ τῆς ἐπιδόσεως ἡμῶν εἰς τὰ ἔργα ἐφ' ἃ ἐκλήθημεν. Μοὶ ἐπιβάλλεται δὲ ὡς καθήκον ν' ἀνακοινώσω πρὸς ὑμᾶς ἐν πάσῃ δυνατῇ βραχυλογίᾳ τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τοῦ Δήμου, ὡς παραλαμβάνω αὐτήν, ἐξετάζων τὰ πράγματα καὶ μηδὲλως ἀποβλέπων εἰς τὰ δράσαντα πρόσωπα. Ὄφειλον νὰ δόσω εἰλικρινῶς τὴν ἐξήγησιν ταύτην, διότι, τῇ ἀληθείᾳ, ἤθελον εἶσθαι ψευδῆς ἡ θέσις μου καὶ ἤθελον ταχέως εὐρεθῆ ἀπέναντι τοῦ ἀπροχωρήτου, ἂν δὲν ἔσπευδον

εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς νὰ θέσω ἐν καλῇ τῇ πίστει πάντας ὑμᾶς περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ Δήμου. **¶**

Πρὶν εἰσελθῶ εἰς τὴν τοιαύτην ἐξέτασιν, καὶ πρὶν ἢ σᾶς ἐκθέσω τὰς σκέψεις καὶ ιδέας μου περὶ τῆς διαρρυθμίσεως τῶν οἰκονομικῶν καὶ τῆς διοικήσεως τοῦ Δήμου, θεωρῶ ἀναγκαῖον νὰ εἶπω ὀλίγα τινα περὶ τῆς ιδιότητος τοῦ ἀξιώματος καὶ περὶ τῶν πολλαπλῶν φροντίδων τοῦ Δημάρχου.

Μὴ λησμονεῖτε, ὅτι οἱ δήμαρχοι ἐνεργοῦσιν ὑπὸ δύο διακεκριμένας ιδιότητας, ὑπὸ τὴν ιδιότητα δημοτικοῦ ἄρχοντος, διαχειρίζοντες τῇ συμπράξει τῶν δημοτικῶν συμβουλίων τὴν δημοτικὴν περιουσίαν καὶ διοικοῦντες τὸν δῆμον, καὶ ὑπὸ τὴν ιδιότητα δημοσίου ὑπαλλήλου ἐκτελοῦντες καθήκοντα ἀνατεθειμένα αὐτοῖς ὑπὸ τῆς πολιτείας. Ἄλλ' ἐνῶ ὁ δῆμος κατὰ πρῶτιστον καὶ κύριον λόγον ἐνδιαφέρεται περὶ τῶν κυρίως δημοτικῶν πραγμάτων, ἥτοι περὶ τῆς διαχειρίσεως τῆς δημοτικῆς περιουσίας ἢ τῆς περιουσίας τῶν ἀγαθοεργῶν καταστημάτων, ἢ περὶ τῆς προσηκούσης διεξαγωγῆς τῶν διχῶν τοῦ δήμου ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων, ἐνδιαφέρεται οὐχ' ἥττον καὶ ἡ ὅλη πολιτεία, διότι διὰ μόνης τῆς τῶν δῆμων εὐημερίας δύναται νὰ κατορθωθῇ καὶ ἡ τῆς ὅλης πολιτείας εὐημερία. Διὰ τοῦτο βλέπομεν, ὅτι ἡ πολιτεία ἀνέμιξε τοὺς δημάρχους εἰς τὴν πλήρωσιν καθηκόντων ἀλλοτρίων ὅπως τῆς δημαρχικῆς δικαιοδοσίας, ἀφοῦ οὔτε ἐκλογή βουλευτικὴ, οὔτε στρατολογία, οὔτε φορολογία ἄμεσος δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ ἄνευ τῆς τῶν δημάρχων ἐνεργείας.

Τὰ ὀλίγα ταῦτα ἀρκοῦσι διὰ νὰ πείσωσιν ὑμᾶς, ὅτι διὰ ν' ἀνταποκριθῶ ἐν πληρότητι εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν σοβαρῶν τούτων καὶ πολλαπλῶν καθηκόντων δὲν μοὶ ἀρκεῖ ἡ

ἐμὴ προαίρεσις καὶ ἀκλόνητος ἀπόφασις ν' ἀφοσιωθῶ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Δήμου, ἀλλ' αἰσθάνομαι τὴν ἀνάγκην νὰ ἐπικαλεσθῶ οὐ μόνον τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου τὴν πεφωτισμένην ἀντίληψιν καὶ τὴν πρόθυμον συνεργασίαν, περὶ ὧν ποσῶς δὲν ἀμφιβάλλω, διότι τὸ δημοτικὸν συμβούλιον περιλαμβάνει ἄνδρας πεπροικισμένους μὲ φῶτα καὶ μὲ πείραν, ἐμπνεομένους δὲ ὑπὸ ἀρίστων ὑπὲρ τοῦ Δήμου αἰσθημάτων, ἀλλὰ καὶ νὰ ζητήσω δι' ὅλων τῶν δυνάμεων τῆς ψυχῆς μου τὴν ἀμέριστον ὑμῶν συνδρομήν, ἄνευ τῆς ὁποίας οὐδὲν τῶν δεόντων δύναται νὰ κατορθωθῇ.

Τὰ ἔσοδα τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1891, ὡς ὑπεβλήθη ὑπὸ τοῦ προκατόχου μου, διαγραφομένου τοῦ περὶ δανείου ἐκ 5,000,000 κονδυλίου, ἀνέρχονται εἰς 935,000 δραχ. τὰ δὲ ἔσοδα ἀνεπιβάζοντο εἰς 870,000, διαγραφομένου τοῦ περὶ ἐξοφλήσεως χρεῶν καὶ ἐκτελέσεως δημοτικῶν ἔργων κονδυλίου· ἐπομένως τὸ ἀπόθεμα ἀνήρχετο εἰς 65,000. Τὸν προϋπολογισμόν τοῦτον μήπω ψηφισθέντα, θὰ ὑποβάλω εἰς τὸ συμβούλιον ἐκ νέου, τροποποιημένον ἐν μέρει, διότι παρήλθον ἤδη οἱ 9 μῆνες τοῦ ἔτους. Κατ' αὐτὸν τὰ μὲν ἔσοδα μένουσιν ἀναλλοίωτα, τὰ δ' ἔσοδα ἀνέρχονται εἰς 800,000. Τὸ ἀπόθεμα θὲν ἀνέρχεται εἰς 135,000, ἤτοι διαφορὰ ἐπὶ πλεόν δραχ. 70,000. Ἀλλὰ μὴ πιστεύσητε ὅτι τὰ ἔσοδα, ὡς ἐσημειώθησάν, θὰ βεβαιωθῶσι καὶ εἰσπραχθῶσιν ἅπαντα. Ἐλπίζω ὅτι ὑπὸ τὴν συνετήν, ἀμερόληπτον καὶ δραστηρίαν ἐνέργειαν τῆς νέας δημοτικῆς ἀρχῆς βεβαίως οἱ πόροι τοῦ Δήμου θὰ φθάσωσιν ἢ καὶ θὰ ὑπερβῶσιν ἴσως τὸ σημειούμενον ποσόν.

Ἄλλ' ἕως σήμερον ὁ πλημμελὴς τρόπος τῆς εἰσπράξεως, αἱ συγκαταβάσεις ἐν οὐ δέοντι καὶ ἡ παράλειψις τοῦ καθή-

κοντος κατά τὸ πλείστον συνετέλεσαν, ὥστε κατά τὴν τελευταίαν τριετίαν, τῷ μὲν 1888 τὰ εἰσπραχθέντα ἀνῆλθον εἰς 796,185 δραχμ. τῷ δὲ 1889 εἰς 719,687 καὶ τῷ 1890 εἰς 709,222

Πρὸ μηνῶν διατάχθη ἀρμοδίως ἡ ἐξέλεξις τοῦ δημοτικοῦ ταμείου, ἣτις περατωθεῖσα τὴν 6 Σεπτεμβρίου ἔφερεν εἰς φῶς πράγματα τέως ἀγνοούμενα ὑπὸ τῶν πολλῶν. Κατὰ τὴν ἔκθεσιν τῆς ἐπιτροπῆς τὸ ἔλλειμμα καὶ αἱ ὑπερβάσεις τοῦ ἀποδράντος δημοτικοῦ εἰσπράκτορος, τῆς τελευταίας δεκαετίας, ἀπὸ τοῦ 1881 μέχρι τοῦ 1890 συμπεριλαμβανομένου ἀνέρχονται εἰς 515,644. Εἰδικώτερον δὲ τὸ ἔλλειμμα τοῦτο κατὰ τὸ λήξαν ἔτος 1890 ἀνῆλθεν εἰς 154,551, ἐξ ὧν καθ' ὑπέρβασιν μὲν τῶν πιστώσεων ἡ δυνάμει δικαιολογητικῶν ἑλλειπῶν ἐδαπανήθησαν 71,544, ἀφῆρέθησαν δ' ἐκ τοῦ δημοτικοῦ ταμείου 83,007 εἰς μετρητά.

Ὡς ἐκ τῶν ἑλλειμμάτων τούτων ἀφ' ἑνὸς καὶ τῆς πλημμελοῦς εἰσπράξεως ἀφ' ἑτέρου ἀπὸ πολλοῦ χρόνου τὸ δημοτικὸν ταμεῖον δὲν ἀνταποκρίνεται οὔτε εἰς τὰς νομίμους αὐτοῦ ὑποχρεώσεις. Καὶ διὰ τοῦτο βλέπομεν τὸ δημοτικὸν χρέος ἐξογκούμενον ἡμέραι καὶ ἀπειλοῦν διατάραξιν τῶν οἰκονομικῶν τοῦ Δήμου, ἀν' ἐγκαίρως δὲν ληφθῆ πρόνοια πρὸς ὀριστικὴν αὐτῶν διαρρύθμισιν. Τὸ σύνολον τοῦ δημοτικοῦ χρέους πλησιάζει τὰ 4,000,000, ἀπορροφᾷ δὲ σχεδὸν διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν τόκων καὶ τοῦ χρεωλυσίου ὑπὲρ τὸ ἥμισυ τῶν πραγματικῶς εἰσπραττομένων. Εἰς τοῦτο δέον νὰ προσθέσωμεν καὶ τὸ ὑπέρογκον ποσόν, τὸ ὁποῖον πληρώνομεν διὰ τὴν δημοτικὴν ἐκπαιδευσιν καὶ τὸ ὁποῖον, δυνάμει τῆς λειτουργίας τοῦ περὶ δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως νόμου, ἀνῆλθεν ἀπὸ 86,550 τοῦ 1890 εἰς 124,500 διὰ τὸ

1891. Ὅστε ὀφείλομεν νὰ πληρώνωμεν κατὰ προτίμησιν ἐτησίως διὰ τὰ χρέη μας καὶ τὴν δημοτικὴν ἐκπαίδευσιν περὶ τὰς 450,000. Τὰ ποσὰ δὲ ταῦτα πληρώνονται κατὰ μέγα μὲν μέρος ἐν τῷ Τελωνείῳ, καὶ ἐξ ἄλλου ἐκ τῆς παραχωρήσεως πρὸς τοὺς δανειστάς μας τῶν ἐνοικίων τῶν ἀγορῶν μας· τοὔτέστι πληρώνονται ἀπὸ τὰς κυριωτέρας καὶ ἀσφαλεστέρας προσόδους τοῦ δήμου. Τὶ δὲ ἀπομένει διὰ τὴν διοίκησιν τοῦ δήμου, διὰ τὴν ἀστυνομίαν, διὰ τὴν ἀγροφυλακὴν, διὰ τὰ φιλανθρωπικὰ καταστήματα, διὰ τὴν καθαριότητα τῆς πόλεως, διὰ τὴν ἐπισκευὴν καὶ συντήρησιν τῶν ὁδῶν, διὰ τὴν περίθλψιν τῶν ἐνδεῶν συνδημοτῶν μας, διὰ μίαν ἀπρόοπτον τέλος πάντων ἀνάγκην; Ὁ δημοτικὸς φόρος τῶν ἐπιτηδευμάτων καὶ τῶν οἰκοδομῶν; Ἄλλὰ τῶν ἐπιτηδευμάτων τοῦ 1890 ἀκόμη δὲν ἐβεβαιώθησαν· ὅταν δὲ βεβαιωθῶσι καὶ εἰσπραχθῶσι παρὰ τῶν ταμιῶν, μήπως θὰ συμψηφισθῶσιν ἀμέσως εἰς χρέη μας πρὸς τὸ δημόσιον; Ὁ μηχανισμὸς τῆς λεγομένης ταμειακῆς ὑπηρεσίας εἶναι τοιοῦτος, ὥστε πρέπει πρότερον νὰ ἐξελεγχθῶσιν ὑπὸ τοῦ Λογιστηρίου καὶ κατόπιν νὰ ἐκδοθῇ ἔνταλμα συμψηφισμοῦ ὑπὸ τοῦ Ἰπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν· ἀλλὰ καὶ τοῦτο δύναται νὰ βραδύνη ἐπὶ ἔτη, ἐὰν ἡ ἐξέλεξις δὲν γείνη ἐντὸς τοῦ Σεπτεμβρίου τοῦ ἔτους τῆς λήξεως τῆς χρήσεως, ὡς συνέβη σήμερον διὰ τὸν φόρον τῶν οἰκοδομῶν τοῦ 1890, τοῦ ὁποίου ἡ ἐξέλεξις ἐγένετο μόλις πρὸ 4—5 ἡμερῶν, ὡς ἔμαθον. Ἐὰν δὲν ἐφοβούμην ὅτι ἤθελον κατηγορηθῆ, ὅπως μὲ κατηγορήσαν διότι ἐτηλεγράφησα πρὸς τὸν βασιλέα μὴ ὦν ἀκόμη δήμαρχος, ἤθελον σὰς εἶπει ἐμπιστευτικῶς ὅτι πρὸ ἡμερῶν ἐφρόντισα περὶ τῆς ἐξελέξεως τοῦ ἐσόδου τούτου, γράψας τοῖς ἀρμοδιοῖς τὰ δέοντα. Φαντάσθητε ὅποια δη-

μοτική κατάσταση, δημιουργηθεῖσα ὑπὸ τῶν νόμων καὶ οὐχὶ ὑπὸ τῶν προσώπων. Ἐνῶ ἔχομεν λαμβάνειν ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου, ὁ δὲ κ. Ταμίας δὲν δύναται νὰ συμφηρήσῃ εὐθὺς ὡς εἰσπράξῃ διὰ λογαριασμόν μας δημοτικούς φόρους, ἀφ' ἑτέρου ἐπιβάλλει κατάσχεσιν εἰς τὰ εἰσοδήματά μας εἰς χεῖρας τοῦ Τελώνου, συνεπεία τῆς ὁποίας, ἅμα ἐξοφληθῆ ὁ ὀφειλόμενος τόκος πρὸς τὴν Τράπεζαν, δὲν δύναται ὁ Τελώνης ν' ἀποστείλῃ τὰ ὑπολειπόμενα τῶν εἰσπράξεων του εἰς τὸ δημοτικὸν ταμεῖον. Ἡ κατάσχεσις σήμερον ὑφίσταται εἰς τὸ τελωνεῖον διὰ δραχμὰς 90,000 τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως τοῦ 1890 καὶ διὰ δραχμὰς 124,000 τοῦ 1891. Ἐδόθησαν, κατόπιν πολλῶν ἐνεργειῶν καὶ παρεμβάσεως αὐτοῦ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ χρηματικά τινα ποσὰ ὑπὸ τοῦ Τελώνου διὰ τὴν καθαριότητα τῆς πόλεως καὶ τὴν συντήρησιν τῶν φιλανθρωπικῶν καταστημάτων τὰ ὁποῖα ἐξέπνεον. Καὶ ὁ νόμος εἶναι τοσοῦτον ἀυστηρός, ὥστε οὐ μόνον οἱ ταμίαι εἰσὶ προσωπικῶς ὑπεύθυνοι, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ Δήμαρχος. Ἀκούσατε τί λέγει τὸ ἄρθρον 9.

Ἄρθρον 9. — Οἱ δήμαρχοι καὶ οἱ δημοτικοὶ εἰσπράκτορες εἰσὶ προσωπικῶς ὑπεύθυνοι διὰ τὴν καταβολὴν τῆς ὑπὸ τοῦ δήμου αὐτῶν ὀφειλομένης κατ' ἔτος εἰς τὸ ταμεῖον τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως εἰσφορᾶς καὶ καταδικάζονται ἀτομικῶς δι' ἀποφάσεως ἀνεκκλητήτου τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργοῦ εἰς τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 νόμον ΑΥΣΓ' τῆς 1 Ἀπριλίου 1887 (1) πρόσθετον τέλος 20 0]0 καὶ τόκον 8 0]0 ἄρ, εἰσπράξαντες δημοτικὰ εἶσοδα ἀναλόγου ποσότητος, δὲν καταβάλλωσι τὴν εἰσφορὰν τοῦ σχετικοῦ ἔτους.

Τούτων ούτως έχόντων, κατανοείτε ότι ή κατάσταση του δημοτικού ταμείου κατά τους τρεις ύπολειπομένους μήνας είναι ού μόνον δυσχερεστάτη, αλλά και προβληματική. Σήμερον δέν έχει ούτε λεπτόν.

Έχω την πεποίθησιν ότι διά της φειδούς περι την εφαρμογήν του προϋπολογισμού και διά συνετής προνοίας έντός έξ μηνών θα δυνηθώμεν να ορθοποδήσωμεν. Θέλω ο προσφέρων τας υπηρεσίας του εις τόν δήμον να λαμβάνη άμέσως τó αντίτιμον της εργασίας του, θέλω ο υπάλληλος του Δήμου την πρώτην εκάστου επομένου μηνός να λαμβάνη τόν μισθόν του λήξαντος. Άλλ' άμφιβάλλω άν θα δυνηθώ να τó κατορθώσω διά τους τρεις πρώτους μήνας.

Και είναι ανάγκη επείγουσα να ορθοποδήσουν τά οικονομικά του Δήμου μας διά να δυνηθώμεν τó ταχύτερον ν' ανακουφίσωμεν τó εμπόριον, διότι έχω παλαιάν πεποίθησιν ότι εκείνο τó όποιον δίδομεν εις τó εμπόριον διά της μίας χειρός τó λαμβάνομεν διά της έτέρας. Και ούδέποτε υπήρξα άγνώμων πρós τó εμπόριον τών Πατρών, ούδέ τους τελευταίους τούτους καιρούς, καθ' ούς πολλά διεδίδοντο ανά την πόλιν περι έμου' και όχι μόνον έγώ δέν είμαι άγνώμων, άλλ' ούδ' ο δήμος πρέπει να λησμονήση ότι τó εμπόριον χάριν του Δήμου τούτου έδεσμεύθη εκουσίως επί της πρωθυπουργίας του άειμνήστου Ζαΐμη διά του ειδικού ψηφισθέντος διά τας Πάτρας νόμου περι διαμετακομίσεως.

Δύναμαι να Σας αναγγείλω, ότι θα έχητε δσον ούπω άστυνομίαν δέν λέγω άλλο τι πλειότερον άλλ' εκπληρούσαν τó καθήκον της. Άφου ή πολιτεία μάς έκρινεν άξιους να φρουρήσωμεν έαυτούς, ως φιλοτιμηθώμεν να δείξωμεν, ότι εκτιμώμεν την έννοιαν του νέου τούτου θεσμού, κατά τόν όποιον

ὁ καταρτισμὸς τῆς ἀστυνομικῆς ἀρχῆς παρεχωρήθη εἰς τὸν λαόν, διότι ἀντιπρόσωποι τοῦ λαοῦ εἴμεθα ἡμεῖς οἵτινες θὰ φροντίσωμεν περὶ αὐτῆς. Δηλῶ μετὰ παρρησίας ὅτι τὰ μέτρα ἡμῶν ἔσονται γενικὰ καὶ ἄνευ ἐξαιρέσεως. Ὁ Ἀστυνόμος ὃν θὰ διορίσω ἐξ ἐκείνων, οὓς τὸ δημοτικὸν συμβούλιον θὰ ὑποδείξῃ, ἀφεθήσεται ἐλεύθερος καὶ ἀνεπηρέαστος, καὶ πέποιθα ὅτι θὰ φανῇ ἄξιος τῆς τότῃς ἐμπιστοσύνης. Ἀφοῦ ἐπὶ τόσα ἔτη ἐσυνειθίσαμεν εἰς τὴν ἀταξίαν, ἣτις ἀντικατέστησε τὴν νόμιμον τάξιν, θὰ παρακλέσω αὐτὸν νὰ συμβουλεύῃ τὰ πρέποντα, νὰ προβαίῃ δὲ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν μέτρων αὐτοῦ μετὰ προηγουμένην προειδοποίησιν. Παρελθούσης τῆς ταχθησομένης προθεσμίας, τὸ μέτρον θὰ ἐφαρμόζῃται ἀνεξαιρέτως. Κάμνω προσέτι γνωστὸν, ὅτι τὰ μέτρα ἡμῶν ὃν θὰ φέρωσι τὸν τύπον τῆς ἐπιδείξεως, ἀλλὰ θὰ ὡς μέτρα διαρκῆ καθ' ὅλην τὴν τετραετίαν. Δὲν θ' ἀνακαλῶνται δὲ εἰμὴ δσάκις πραγματικὴ ἀνάγκη ὑποδείξῃ ἄλλα λυσιτελέστερα.

Οὕτω, συνδημόται, καὶ ἡ δημοσία ἠθικὴ θὰ προστατευθῇ διὰ τῆς περιστολῆς τῶν τελουμένων νυκτὸς καὶ ἡμέρας, καὶ ἡ νεότης θὰ περιφρουρηθῇ διὰ τοῦ ἀγρύπνου ὄμματος τῆς παιδονομίας. Ἡ ὀπλοφορία θὰ περισταλῇ, οἱ δὲ ταρξίαι θὰ συνεντισθῶσιν. Ἡ ὑγεία τῆς πόλεως θὰ ἐξασφαλισθῇ διὰ τῆς δυνατῆς καθαριότητος, τῆς ἐπιβλέψεως τῶν τροφίμων καὶ τοῦ ἄρτου, καὶ τῆς σκοπίμου καὶ κατὰ τοὺς ἐπιστημονικοὺς ὅρους διακανονίσεως τῶν ὑδάτων τῆς πόλεως. Ἡ περιουσία τοῦ πολίτου θὰ καταστῇ σεβαστὴ διὰ τῆς ἀγρύπνου ἀστυνομικῆς ἐνεργείας. Ὁ κίνδυνος τῶν πυρκαϊῶν θ' ἀποσοβηθῇ τὸ μὲν διὰ τῆς αὐστηρᾶς ἐπιτηρήσεως καὶ ἀπομαχρύνσεως τῶν πολλαχοῦ τῆς πόλεως ἐναποτεθειμένων ἐμ-

πρηστικῶν ὑλῶν, τὸ δὲ διὰ] τῆς [ὡς τάχιστα συγκροτήσεως σώματος πυροσβεστικοῦ τῆ ἀρωγῆ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆ συνδρομῆ τοῦ Δήμου.

Τὰ κτήματα θὰ προστατευθῶσι, οὐχὶ διὰ τῆς ἐξοντώσεως τῶν ποιμένων, ἀλλὰ διὰ μέτρων συντελεστικῶν ἅμα δὲ καὶ ἀποτελεσματικῶν.

Ἰδιάζουσαν θέλω καταβάλει προσπάθειαν ὅπως τὰ παρ' ἡμῖν φιλανθρωπικὰ καταστήματα καταστῶσιν ἄξια τῆς ἐ-αυτῶν ἀποστολῆς.

Ὁ φωτισμὸς τῆς πόλεως καὶ ἡ ὁδοποιΐα θὰ βελτιωθῶσι. Κυρίως εἶπεῖν ὁδοὺς σήμερον δὲν ἔχομεν, ἀλλ' εἶναι ἀνάγκη νὰ μελετηθῆ τὸ ζήτημα ἐπ' ὀλίγον ἐν σχέσει πρὸς τὴν χωροστάθμισιν τῆς πόλεως καὶ τοὺς ὁχετοὺς αὐτῆς καθὼς ἐπίσης ἐν σχέσει καὶ πρὸς τὴν ἐξοχικὴν συγκοινωνίαν. Τοιοῦτοτρόπως δὲ θέλει συντελεσθῆ τὸ σύμπλεγμα τοῦ καθ-όλου τῆς πόλεως ἐξωραϊσμοῦ. Ἀνεφέρων ἀνωτέρω τὴν ἐξο-χικὴν συγκοινωνίαν, διότι ἔχω τὸ καθῆκον νὰ μεριμνήσω καὶ περὶ τῶν χωρίων, τῶν ὁποίων ἡ κατάστασις κυρίως δι' ἔλλειψιν συγκοινωνίας εἶναι ἀπελπιστικὴ.

Περὶ ὄλων τούτων θὰ μεριμνήσῃ ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ 1892 τὸν ὁποῖον θέλω ὑποβάλει ἐγκαίρως καὶ πολὺ πρὸ τοῦ νέου ἔτους.

Ἦδη αὔριον ὑποβάλλω τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1891, ὁ ὁποῖος δὲν ἐπιδέχεται μεγάλας μεταβολάς· διὰ τοῦτο προεί-δον ἐν αὐτῷ περὶ τῶν κατεπειγόντων μόνον, μεταξύ τῶν ὁποίων θεωρῶ τὴν προσωρινὴν τῶν ὁδῶν ἐπιδιόρθωσιν καὶ τὴν περὶ σφαγείου φροντίδα.

Ἀλλὰ θεωρῶ ἐπιτακτικὸν καθῆκόν μου νὰ παρακαλέσω

ὕμᾱς ὡς καὶ τὴν ἐγγώριον δημοσιογραφίαν, νὰ μὴ σπεύσῃτε νὰ μᾶς κρίνητε, διότι εἶναι φυσικῶς ἀδύνατον πρὸ τῆς παρελεύσεως ἐξαμηνίας ν' ἀρχίσῃ ν' ἀνατέλλῃ ἢ διὰ τῆς ἐπελθούσης μεταβολῆς νέα κατάστασις τῶν πραγμάτων.

Ἐγὼ καὶ τὸ παρ' ἐμοὶ συμβούλιον. τὸ ὅποιον ὑπὸ τῶν αὐτῶν ἐμπνέεται πατριωτικῶν αἰσθημάτων, θὰ ἐπιτελέσωμεν εὐόρκως τὸ καθήκον ἡμῶν. Καὶ ἐπειδὴ πρόκειται λόγος περὶ καθήκοντος, αἰσθάνομαι ὅτι ἀναγκαῖος ἐστὶν ὁ ἀμοibaίος ἔλεγχος. Καὶ σεῖς μὲν θὰ μᾶς ἐλέγῃτε διὰ τῆς τακτικῆς δημοσιεύσεως τῶν πρακτικῶν τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, ἡ δὲ δημοτικὴ καὶ ἀστυνομικὴ ἀρχὴ ἀγρύπνως θὰ ἐπιβλέπῃ τὰ ὄργανά της. Πρέπει νὰ μάθωσιν οἷτε δημοτικοὶ καὶ ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι, ὅτι ὀφείλουσιν εὐόρκως νὰ ἐκπληρώσωσιν τὸ ἑαυτῶν καθήκον, ὅτι ὁ μισθὸς αὐτῶν καὶ μόνος θὰ εἶναι ἡ ἀπολαυὴ των, καὶ ὅτι οὐδεμία προστασία θὰ τοὺς διασώξῃ ἐν περιπτώσει παραβιάσεως τοῦ καθήκοντος. Ὡς πρὸς τοὺς εὐόρκως ἐκπληροῦντας τὸ χρέος των ἀνοίγεται στάδιον συναγωνισμοῦ καὶ ἀμοιβῆς, τὴν ἑποῖαν πέποιθα ὅτι τὸ δημοτικὸν συμβούλιον δὲν θὰ μοὶ ἀρνηθῇ ἐν καιρῷ.

Τούτων οὕτω καθορισθέντων δηλῶ ἐπισήμως, ὅτι ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ τῆς σήμερον ἀνήκει εἰς πάντας τοὺς δημότας, καὶ ὅτι πᾶς πολίτης θέλει εὐρίσκει παρ' ἡμῖν ἄσυλον καὶ προστασίαν. Μόνον παρακαλῶ νὰ μᾶς ἐνισχύσῃτε εἰς τὰ μέτρα ἡμῶν, καὶ πρῶτοι οἱ φίλοι νὰ δόσῃτε τὸ παράδειγμα τῆς ὑποταγῆς εἰς τὰς ἀστυνομικὰς διατάξεις, διότι αὗται δὲν θὰ ὑπαγορευθῶσιν ἀπὸ πνεῦμα καταστροφῆς καὶ ἐξουτώσεως, ἀλλ' ἀπὸ τὴν ἱερὰν ὑποχρέωσιν τὴν ὅποιαν ἔχομεν

ν' ἀνυψώσωμεν τὸν τόπον ἡμῶν εἰς τὴν ἐμπρέπουσαν αὐτῷ θέσιν.

Τότε ἡ τάξις καὶ ἡ εὐκοσμία θὰ βασιλεύσῃ, διδασχομένων τῶν πολιτῶν ὅτι πρέπει τέλος πάντων, καὶ συμφέρει εἰς ὄλους, νὰ εἰσέλθωμεν μετὰ θάρρους εἰς νέαν κατάστασιν πραγμάτων.

Τελευτῶν, συνδημόται, εὐχομαι εἰς τὸν ὕψιστον νὰ μᾶς προστατεύσῃ καὶ ἐνισχύσῃ, ὅπως δυνηθῶμεν, ἀρίνοντες τὴν Ἀρχὴν, νὰ εἴπωμεν ὅτι καίτι ἐπράξαμεν ὑπὲρ τοῦ δήμου τούτου.

Πάτρι τῇ 1 Ὀκτωβρίου 1891.

